Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2025/2043

13.10.2025

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/2043,

annettu 10 päivänä lokakuuta 2025,

näytön rakenteesta, teknisistä yksityiskohdista ja toimittamismenettelystä siltä osin kuin on kyse orgaaniseen maahan kohdistuvista ilmastonmuutoksen vaikutuksista ja seurannaisvaikutuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta 30 päivänä toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 ([1]) ja etenkin sen 13 b artiklan 10 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EU) 2018/841 annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus kompensoida tiettyjä liikapäästöjä ja poistumien pienenemistä. Kyseisen asetuksen mukaisesti tällaisten päästöjen ja poistumien on johduttava joko ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksista, jotka johtavat liikapäästöihin tai nielujen pienenemiseen, joihin jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa ja joita ei voida pitää luonnonhäiriöinä, tai aiempien hoitokäytäntöjen seurannaisvaikutuksista jäsenvaltioissa, joissa orgaanisen maan osuus hoidetulla maa-alueella on poikkeuksellisen suuri.

(2) Asetuksen (EU) 2018/841 13 b artiklan 8 kohdan mukaisesti kuivuutta on pidettävä ympäristöominaisuutena, kun määritetään alueita, joihin kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia. Vedentarpeen ja veden saatavuuden välisessä suhteessa pitkällä aikavälillä tapahtuneiden muutosten analysoimiseksi on sen vuoksi aiheellista käyttää kuivuusindeksiä. Suurekosysteemien maantieteellinen jakautuminen ja hoidetun maan tuottavuus liittyvät erottamattomasti kuivuuteen. Koska kuivuusindeksi sisältää keskeiset sadantaa ja potentiaalista kokonaishaihduntaa koskevat muuttujat ja koska se ei ole herkkä ihmisen toiminnan paikallisille vaikutuksille, se on luotettava keino analysoida muutoksia vedentarpeen ja veden saatavuuden välisessä suhteessa pitkällä aikavälillä.

(3) Alueilla, joiden kuivuusluokka on muuttunut humidista tai kuivasta subhumidista semiaridiksi, aridiksi tai hyperaridiksi, sellaisina kuin ne ovat kuvattuina aavikoitumisen torjuntaa koskevassa YK:n yleissopimuksessa, taikka alueilla, jotka on luokiteltu semiaridiksi, aridiksi tai hyperaridiksi ja joiden kuivuusindeksi on laskenut, on veden niukkuuden aiheuttamia rajoitteita. Veden niukkuuden lisääntyminen voi johtaa muutoksiin, joille ovat ominaisia kasvipeitteen harveneminen, maaperän orgaanisen hiilen vähäisyys, maaperän huono rakenne, maaperän biologisen monimuotoisuuden väheneminen ja maaperän suuri eroosio. Tämä kehitys heikentää sekä maan hiilensitomispotentiaalia että sen ilmastokestävyyttä. Aluetta, jolla tällaisia muutoksia on tapahtunut, olisi sen vuoksi pidettävä alueena, johon kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia.

(4) Jotta voitaisiin käyttää tiedeyhteisön vahvistamia mahdollisesti laadukkaampia tietoja, jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää muita indeksejä kuin kuivuusindeksiä määrittäessään alueita, joihin kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia. Edellytyksenä kuitenkin on, että niillä osoitetaan yhteys ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutusten ja alentuneen hiilensitomiskyvyn välillä.

(5) Tiedeyhteisön yleisenä käytäntönä on pitää poikkeuksellisena sellaisten luonnonilmiöiden esiintymistä, jotka jäävät jakauman 85. persentiilin kohdalle tai sen yläpuolelle. Näin ollen on aiheellista pitää orgaanisen maan osuutta jäsenvaltion hoidetulla maa-alueella poikkeuksellisen suurena verrattuna unionin keskiarvoon silloin, kun se jää kaikkien jäsenvaltioiden tällaisten osuuksien frekvenssijakauman 85. persentiilin kohdalle tai sen yläpuolelle.

([1]) EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj.

(6) Orgaanisen maan aiempien hoitokäytäntöjen, kuten turvemaiden ojittamisen tai metsittämisen, seurannaisvaikutukset voivat nopeuttaa orgaanisen maan huonontumista ja aiheuttaa siten pitkällä aikavälillä maaperäpäästöjä, jotka heikentävät ekosysteemien häiriönsietokykyä. Näin ollen alueita, joilla ilmenee tällaisista aiemmista hoitokäytännöistä johtuvia kielteisiä vaikutuksia, olisi myös pidettävä alueina, joihin kohdistuu aiempien hoitokäytäntöjen seurannaisvaikutuksia.

(7) Jotta ei heikennettäisi asetuksen (EU) 2018/841 eheyttä eikä jäsenvaltioiden pyrkimyksiä saavuttaa kyseisessä asetuksessa vuodeksi 2030 asetetut tavoitteet, jäsenvaltioiden, jotka tahtovat hyödyntää kyseisessä asetuksessa säädettyä lisäkompensaatiota, olisi toimitettava näyttöä toimista, joita ne ovat toteuttaneet parantaakseen ilmastotehokkuutta vaikutusten kohteena olevilla alueilla niin ilmastonmuutoksen hillitsemisen kuin ilmastokestävyyden kannalta. Tällaiset politiikkatoimet ovat edellytys joustomekanismin käytölle. Ilmastonmuutoksesta johtuvien pitkän aikavälin vaikutusten tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion toimiin olisi sen vuoksi sisällyttävä kestäviä maanhoitokäytäntöjä ja -teknologioita. Tapauksessa, jossa aiemmilla hoitokäytännöillä on seurannaisvaikutuksia orgaaniseen maahan, toimiin olisi sisällyttävä pohjavedenpinnan tason hallinta tai vastaavia hoitokäytäntöjä, joilla minimoidaan kielteiset seurannaisvaikutukset. Samalla olisi otettava huomioon vaikutusten kohteena olevien alueiden ilmastokestävyys.

(8) Jotta voidaan esittää näyttöä liikapäästöistä ja poistumien pienenemisestä, on aiheellista käyttää vertailua. Jotta voidaan ilmaista ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutukset tai aiempien hoitokäytäntöjen seurannaisvaikutukset orgaaniseen maahan hiilidioksidiekvivalenttitonneina, vaikutusten kohteena olevaa aluetta olisi verrattava alueeseen, johon vaikutuksia ei kohdistu ja jolla on samat keskeiset ominaisuudet, kuten koko, maankäyttö, ilmasto, maastorakenne ja maaperätyyppi.

(9) Koska sekä ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutukset että aiempien hoitokäytäntöjen seurannaisvaikutukset orgaaniseen maahan edellyttävät maankäyttöön perustuviin poistumiin liittyvien kielteisten suuntausten kääntämistä, on aiheellista toimittaa näyttöä tällaisista toimista velvoitekauden 2026–2030 alussa.

(10) On tarpeen varmistaa yhdenmukaisuus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1999 ([2]) edellytettyjen kasvihuonekaasuinventaarioiden kanssa. Sen vuoksi tietojen, joita käytetään näytön esittämiseen liikapäästöihin ja poistumien pienenemiseen liittyvän kompensaation määrittämistä varten, olisi täytettävä avoimuutta, tarkkuutta, johdonmukaisuutta, vertailukelpoisuutta ja kattavuutta koskevat vaatimukset, joita sovelletaan kyseisen asetuksen 38 artiklan mukaisesti suoritettaviin kasvihuonekaasuinventaarioiden tarkastuksiin.

(11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’kuivuusindeksillä’ sadannan ja potentiaalisen kokonaishaihdunnan välistä suhdetta;

2) ’kuivuusluokalla’ mitä tahansa seuraavista luokista, joihin alueet luokitellaan kuivuusindeksin mukaisesti:

— 0,65: humidi;

— 0,50–0,65: kuiva subhumidi;

— 0,20–0,50: semiaridi;

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

— 0,05–0,20: aridi;

— < 0,05: hyperaridi.

3) ’orgaanisella maalla’ maaperää, joka joko vastaa ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) mukaisessa raportoinnissa käytettyihin hyväksyttyihin kansallisiin standardeihin perustuvaa määritelmää tai, jos tällaisia standardeja ei ole, täyttää hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) vuoden 2006 ohjeissa luetellut kriteerit (liite 3A.5. Default climate and soil classifications, luku 3, nide 4).

2 artikla

Näyttö niiden alueiden osalta, joihin kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia

1. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä maantieteellisesti selkeällä tavalla alueet, joihin kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia.

2. Näytön, joka tukee 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden, joihin kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia, yksilöimistä, on perustuttava kuivuusindeksiin. Aluetta, jonka kuivuusluokka on muuttunut humidista tai kuivasta subhumidista semiaridiksi, aridiksi tai hyperaridiksi, taikka aluetta, joka on luokiteltu semiaridiksi, aridiksi tai hyperaridiksi ja jonka kuivuusindeksi on laskenut, on pidettävä alueena, johon kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia.

3. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat asettaa ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia koskevan näytön perustaksi muita indeksejä kuin kuivuusindeksin. Näillä muilla indekseillä on osoitettava yhteys ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutusten ja vaikutusten kohteena olevan alueen alentuneen hiilensitomiskyvyn välillä.

4. Ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutusten osoittamiseen käytettävien tietojen on oltava peräisin virallisista sääpalveluista, viranomaisilta tai tieteellisistä elimistä ja saatavilla kaikkialla unionissa.

5. Tulosten, jotka ilmentävät merkittäviä muutoksia kuivuusluokissa, on perustuttava ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutusten analyysiin, jossa on verrattu vähintään 20 peräkkäisen vuoden aikasarjoja ajanjaksolla, joka ulottuu vähintään vuodesta 2001 vuoden 2025 loppuun.

6. Edellä 2–5 kohdassa tarkoitetun näytön on oltava todennettavissa, ja siihen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) käytetty menetelmä, käytetyt syöttötiedot ja 1 kohdassa tarkoitetun yksilöinnin tulos;

b) kuvaus toimista, joilla pyritään kääntämään liikapäästöihin tai nielujen pienenemiseen liittyvä suuntaus 1 kohdan mukaisesti yksilöidyillä alueilla.

3 artikla

Näyttö orgaaniseen maahan kohdistuvista seurannaisvaikutuksista jäsenvaltioissa, joissa orgaanisen maan osuus on poikkeuksellisen suuri

1. Kynnys orgaanisen maan osuuden määrittämiseksi poikkeuksellisen suureksi verrattuna unionin keskiarvoon on orgaanisen maan osuuksia kunkin jäsenvaltion hoidetulla kokonaismaa-alueella koskevan frekvenssijakauman 85. persentiili. Tiedot, joissa määritetään orgaanisen maan osuus hoidetulla maa-alueella, esitetään liitteessä.

2. Jäsenvaltioiden, joissa orgaanisen maan osuus on 1 kohdan mukaisesti määritetty poikkeuksellisen suureksi, on yksilöitävä maantieteellisesti selkeällä tavalla alueet, joihin kohdistuu ennen vuotta 2013 toteutettujen aiempien hoitokäytäntöjen seurannaisvaikutuksia.

3. Näytön, joka tukee 2 kohdassa tarkoitettujen alueiden yksilöimistä, on oltava todennettavissa ja sisällettävä seuraavat tiedot:

a) käytetty menetelmä, käytetyt syöttötiedot ja 2 kohdassa tarkoitetun yksilöinnin tulos;

b) kuvaus 2 kohdassa tarkoitetuista aiemmista hoitokäytännöistä, mukaan lukien niiden soveltamisen ajanjakso, sekä todisteet niiden toteuttamisesta;

c) kuvaus toimista, joilla pyritään kääntämään liikapäästöihin liittyvä suuntaus 2 kohdan mukaisesti yksilöidyillä alueilla.

4 artikla

Näyttö liikapäästöistä ja poistumien pienenemisestä

1. Jäsenvaltioiden toimittaman liikapäästöjä ja poistumien pienenemistä koskevan näytön on oltava todennettavissa.

2. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti yksilöityjen alueiden osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun näytön on perustuttava erotukseen yhtäältä niiden kokonaispäästöjen ja kokonaispoistumien välillä, jotka ovat syntyneet vuosina 2026–2030 kyseisillä alueilla, ja toisaalta niiden kokonaispäästöjen ja kokonaispoistumien välillä, jotka ovat syntyneet samalla ajanjaksolla kyseisen jäsenvaltion alueella, joka on samankaltainen ilmastoltaan ja maaperätyypiltään sekä maankäyttöön liittyvältä raportointiluokaltaan ja jolla toteutetaan samoja hoitokäytäntöjä mutta jota ei ole yksilöity 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämä vertailu voidaan tehdä myös saman alueen sisällä, jos alueella on toteutettu samoja hoitokäytäntöjä, ottaen huomioon vuoden 1990 jälkeinen aiempi ajanjakso, jonka aikana kyseistä aluetta ei voitu pitää 2 artiklan 1 kohdan mukaisena alueena, johon kohdistuu ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia.

3. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityjen alueiden osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun näytön on perustuttava erotukseen yhtäältä niiden kokonaispäästöjen ja kokonaispoistumien välillä, jotka ovat syntyneet vuosina 2026–2030 kyseisillä alueilla, ja toisaalta niiden kokonaispäästöjen ja kokonaispoistumien välillä, jotka ovat syntyneet samalla ajanjaksolla kyseisen jäsenvaltion alueella, joka on samankaltainen ilmastoltaan ja maaperätyypiltään sekä maankäyttöön liittyvältä raportointiluokaltaan mutta jota ei voida pitää 3 artiklan 2 kohdan mukaisena vaikutusten kohteena olevana alueena.

5 artikla

Näytön toimittamismenettely

1. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyödyntää liikapäästöjen tai poistumien pienenemiseen liittyvää kompensaatiota, on toimitettava asiaa koskeva pyyntö komissiolle viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2026. Pyynnön on sisällettävä tapauksen mukaan 2 tai 3 artiklassa tarkoitettu näyttö.

2. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille pyynnön tarkistusta koskevan tuloksen viimeistään kolmen kuukauden kuluttua täydellisen pyynnön vastaanottamisesta.

3. Saatuaan 2 kohdassa tarkoitetun tarkistuksen tuloksen ja viimeistään 15 päivänä tammikuuta 2032 asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 4 artiklassa tarkoitettu näyttö, mukaan lukien kuvaus käytetyistä menetelmistä.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2027 ja sen jälkeen vuosittain annettava ajantasaiset tiedot tapauksen mukaan 2 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tai 3 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta näytöstä, myös edistymisestä hiilensitomiskyvyn ja ilmastokestävyyden parantamisessa.

5. Edellä 2, 3 ja 4 artiklassa säädetyn näytön on oltava avointa, tarkkaa, johdonmukaista, vertailukelpoista ja kattavaa.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä lokakuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Persentiili, kun on kyse 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta orgaanisen maan osuudesta hoidetulla maa-alueella jäsenvaltioissa

	Orgaaninen maa yhteensä (ha)	Hoidettu maa-alue (ha)	Frekvenssijakauman persentiili, kun on kyse orgaanisen maan osuudesta hoidetulla maa-alueella
Itävalta	35 193	8 387 000	62
Belgia	2 720	3 068 918	42
Bulgaria	3 201	11 100 190	23
Kroatia	2 685	5 659 400	27
Kypros	0	601 818	0
Tšekki	20 816	7 886 922	58
Tanska	163 353	4 196 384	65
Viro	713 246	4 141 134	88
Suomi	12 725 643	27 580 372	100
Ranska	87 735	63 858 640	50
Saksa	1 730 444	35 790 117	73
Kreikka	6 665	10 989 138	35
Unkari	8 224	8 990 089	46
Irlanti	2 022 529	6 985 006	92
Italia	24 285	30 133 601	38
Latvia	888 752	6 095 484	85
Liettua	538 448	6 287 720	77
Luxemburg	0	258 600	0
Malta	0	22 778	0
Alankomaat	387 405	4 154 194	81
Puola	1 362 674	31 393 136	69
Portugali	0	9 221 763	0
Romania	13 197	22 819 121	31
Slovakia	0	4 809 520	0
Slovenia	4 227	2 027 300	54
Espanja	3	50 622 199	19
Ruotsi	11 682 346	37 726 543	96